

Մեր հին ընկեր Դաշնակցությունը. ՀՅԴ նախընտրական ծրագիր

ՆԱԽԸՆՏՐԱԿԱՆ ԾՐԱԳԻՐ. ՆՈՐ ՄԿԻԶԲ, ԱՐԴԱՐ ՀԱՅԱՍՏԱՆ

Պատասխանատու պետություն, համերաշխ հասարակություն

Հայ Յեղափոխական Դաշնակցություն, 2017

Հայ Յեղափոխական Դաշնակցությունը՝

իբրև ազգային, ժողովրդավար, սոցիալիստական և հեղափոխական կուսակցություն, մշտապես պայքարել է հայ մարդու և հայության քաղաքական, տնտեսական, սոցիալ-մշակութային շահերի համար:

ՀՅ Դաշնակցությունը համահայկական ուժ է, ունի ապագայի իր տեսլականը, ունի հստակ՝ մեր ժողովրդի էությունից բխող արժեքային համակարգ, ունի իր նպատակներն իրականացնելու կազմակերպական կառույց ու վերահսկման մեխանիզմ:

ՀՅ Դաշնակցության համար բարձրագույն արժեք են մարդը, նրա արժանապատվությունն ու իրավունքները: Կարևոր է, որ Հայաստանի քաղաքացին հավատա իր պետությանը, իր և իր ընտանիքի վաղվա օրվան, մասնակից դառնա այդ ապագայի կերտմանը: Հարկ է թռիչքաձև, կայուն զարգացման նախադրյալներ ստեղծել, թարմ շունչ հաղորդել հասարակական կյանքի բոլոր ոլորտներին:

ՀՅԴ նախընտրական ծրագիրը կառուցված է բարոյականության և արդարության չափանիշներով: Այն ուղղված է ապագային, իսկ մեր հայացքը՝ երիտասարդներին:

Մեր նպատակն է կառուցել Ազատ քաղաքացիների Հզոր և Արդար երկիր:

Հայաստանում, Դաշնակցության էական դերակատարմամբ, համակարգային փոփոխություն է տեղի ունեցել: Մենք ապրում ենք խորհրդարանական կառավարման պայմաններում:

Սկսածն անշրջելի դարձնելու, խորացնելու և ավարտին հասցնելու առաքելություն ունի Դաշնակցությունը:

Մեր անմիջական մասնակցությամբ ու ջանքերով երկրում արդեն իսկ վերջ է դրվել մենիշխանությունը, ժողովրդավարական նոր կարգերի հիմք է ստեղծվել, վերացվել է ընտրությունների արդյունքները կանխորոշող իշխանությունների վերարտադրման մեքենան, ընտրական արդար ու թափանցիկ գործընթացների դուռ է բացվել:

Մեզ մնում է տեղայնացնել խորհրդարանական համակարգերի միջազգային առաջադիմական փորձը:

Հայաստանի քաղաքացին Դաշնակցությանը տված իր քվեով երաշխավորելու է լայնածավալ այս բարեփոխումներն ու երկրի առաջընթացը:

ՀՀ քաղաքացին անձամբ զգալու է կատարված արմատական, համակարգային փոփոխությունների դրական հետևանքները: Ակնհայտ են դառնալու նոր համակարգի առավելությունները:

Միայն այս ճանապարհով է հնարավոր վերացնել ժողովրդի՝ տարիներով կուտակված արդարացի դժգոհության պատճառները, հանել երկիրը տեղապտույտից և փոխադրել կայուն զարգացման հուն:

Մեկ տարի հետո այլևս համապետական քվեարկությամբ երկրի նախագահ չենք ընտրելու: Մեր երկրի բոլոր հարցերը որոշվելու են Ազգային ժողովում:

Ահա թե ինչու կարևոր է, որ խորհրդարանում լինեն իրական քաղաքական ուժեր, ազգային-պետական և Հայաստանի յուրաքանչյուր քաղաքացու շահերով առաջնորդվող քաղաքական գործիչներ:

Միռելի հայրենակից,

առաջիկա ընտրություններին մասնակցող քաղաքական բոլոր ուժերը քո աչքի առաջ են:

Համեմատիր՝ և կտեսնես՝ Դաշնակցությունը տարբերվում է մյուսներից. մենք մի անձի կուսակցություն չենք, ունենք մեծ փորձառություն, ունենք գաղափարական և ծրագրային սկզբունքներ, որոնց երբեք չենք դավաճանել, հետևողական ենք, չենք եղել ու չենք կարող ամբոխավար լինել՝ այսօր ասել մի բան, վաղը՝ հակառակը: Մենք չենք փոխվել. և՛ ընդդիմություն, և՛ իշխանություն եղած ժամանակ Դաշնակցությունը առաջադրել է միևնույն խնդիրները և լուծումներ գտել:

Իշխանության մաս դառնալով՝ մենք Հայաստանում նոր սկիզբ ենք դրել՝ մեր կյանքի բոլոր ոլորտներում որակական փոփոխությունների սկիզբ:

Մենք սկսել ենք Արցախով: Միասին հաղթել ենք Արցախում: Կարողացել ենք ազգային հուն վերադարձնել երկրի քաղաքական ուղեգիծը: Կարողացել ենք կառավարման համակարգ փոխել:

Որքան ուժեղ լինի Դաշնակցությունը, այնքան մեր երկիրը կայուն, արդար, խաղաղ կլինի: Այնքան բարեփոխումներն արագ, արդյունավետ ու անշրջելի կդառնան՝ հասնելով յուրաքանչյուր ընտանիքի ու քաղաքացու: Այնքան մեր ազգային-պետական հիմնահարցերի դրական լուծումը երաշխավորված կլինի: Այնքան Հայաստանի ինքնիշխանությունն ամուրի կլինի:

Վստահե՛ք Դաշնակցությանը, ապրիլի 2-ին քվեարկե՛ք Դաշնակցության օգտին, և մենք արդար, զարգացող, ուժեղ Հայաստան կունենանք:

Հայ Յեղափոխական Դաշնակցությունը հավատացած է, որ ազատ, անվտանգ, զարգացող և համերաշխ հասարակություն ունենալու մեր բոլորի ցանկությունը միանգամայն իրագործելի է:

Մեր անկախ պետականությունը, ազատագրված Արցախը մեր արժանապատվությունն ու մեր հպարտությունն են: Մենք կարող ենք և պետք է զարգանանք առանց զիջելու: Մա պետք է դառնա համազգային պահանջ, գործողությունների հստակ ու վստահություն ներշնչող ծրագիր և նվիրված աշխատանք:

Միրելի հայրենակից,

վստահելով Հ.Յ. Դաշնակցությանը՝ դու քվեարկում ես կայուն զարգացման, համերաշխ հասարակության, հզոր պետության և ազատ քաղաքացու օգտին:

ՄԱՐԴԸ ԵՎ ՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆԸ

Հայաստանի տնտեսական քաղաքականությունը, անկախության վերականգնումից ի վեր, հիմնված է եղել ինքնակարգավորվող շուկայի լիբերալ գաղափարախոսության և «անցումային տնտեսության» մոտեցման վրա: Պետությունն ուսերից թոթափել է պատասխանատվությունն իր քաղաքացիների նկատմամբ, թողնելով, որ վայրի մրցակցության մեջ հաղթի «ուժեղը»՝ առանց հոգալու «պարտվածների» ճակատագրի մասին:

Զարմանալի չէ, որ մեր հայրենակիցները բողոքում են, որ հայտարարվող տնտեսական աճի պայմաններում իրենց կյանքի մակարդակը գնալով անկում է ապրում, քանի որ տնտեսական աճի բարիքներից օգտվում է «հաղթողների» մի փոքրիկ խումբ: Այսպիսով, պետությունն իրեն օտարեց քաղաքացուց, իսկ քաղաքացին օտարվեց պետությունից:

Զգալով պետության պատասխանատվությունը քաղաքացու հանդեպ, քաղաքացին դադարում է պատասխանատվություն զգալ պետության ու երկրի հանդեպ: Արդյունքը վիթխարի ծավալների հասնող արտագաղթն է, երբ հայ մարդը, չզգալով սեփական հայրենիքի հոգածությունը, իր ապագան փորձում է կապել այլ երկրների հետ: Անհրաժեշտ է արմատապես փոխել երկրի սոցիալ-տնտեսական զարգացման տրամաբանությունը, վերականգնել պետության և քաղաքացու պատասխանատվությունը միմյանց հանդեպ՝ անցում կատարելով նոր Մահմանադրությամբ ամրագրված սոցիալական շուկայական տնտեսակարգին:

Մենք առաջարկում ենք.

- Ապահովել տնտեսական աճի և ստեղծված տնտեսական արդյունքի արդար բաշխումը հասարակության բոլոր անդամների միջև:
- Հնարավորություններ ստեղծել, որ մարդիկ կարողանան իրացնել աշխատանք ունենալու իրենց իրավունքը:
- Բացառել, որ օրնիբուն աշխատող մարդը չկարողանա իր ստացած աշխատավարձով հոգալ ընտանիքի նույնիսկ տարրական կարիքները: Երբեմն առաջարկվող վարձատրությունն այնքան ցածր է, որ աշխատունակ և ինքնասիրություն ունեցող մարդը գերադասում է նպաստը, այլ ոչ թե ազնիվ աշխատանքը: Աշխատանքը պետք է ապահովի մարդու արժանապատիվ կյանքը, ոչ թե գոյությունը: Աշխատանքի նվազագույն վարձատրությունը չի կարող ցածր լինել կենսապահովման զամբյուղից:

Աշխատող մարդը պետք է կարողանա իրացնել իր հանգստի իրավունքը, կրթության իրավունքը, առողջապահական ծառայություններից օգտվելու իրավունքը, մշակութային և հոգևոր արժեքների հետ հաղորդակցման իրավունքը:

- Կանխել կյանքի դժվար պայմաններում հայտնված մեր հայրենակիցների, որոնք աշխատաշուկայում մրցունակ չեն կամ ինչ-ինչ պատճառներով աշխատանք չունեն, լուսանցք մղվելը: Պետությունն ակտիվ քաղաքականություն պետք է իրականացնի աշխատաշուկա նրանց մուտքն ապահովելու համար և պաշտպանի աշխատողների իրավունքները:
- Երաշխավորել տարեցների բարեկեցիկ ծերությունը: Անթույլատրելի է, որ ողջ կյանքն արդար քրտինքով իր հացը վաստակած տարեց քաղաքացին հայտնվի աղքատության մեջ:
- Ստեղծել առողջապահական ապահովագրության այնպիսի համակարգ, որ մեր որևէ հայրենակից գուրկ չլինի բուժում ստանալու հնարավորությունից: Որևէ մեկը չպետք է տառապի կամ մահանա, քանի որ դեղի կամ բժշկի փող չունի:
- Արտագաղթը կանխելու նպատակով՝ ստեղծել հնարավորություններ, որ հայոց բանակում ծառայած, իր կյանքը հանուն անկախության ու ժողովրդի բարօրությանը վտանգած յուրաքանչյուր երիտասարդ կարողանա հոգալ իր բնակարանային ապահովվածության ու աշխատանքի կարիքները:
- Օգնել ֆիզիկական և մտավոր սահմանափակումներ ունեցող անձանց դառնալու հասարակության լիարժեք անդամներ, ապահովել նրանց կրթություն ստանալու, աշխատելու, տեղաշարժի իրավունքի լիարժեք իրականացումը:
- Նպաստել երիտասարդ ընտանիքների կայացմանը: Մոցիալ-տնտեսական, բնակարանային, ցածր զբաղվածության և այլ պատճառներով ուշ ամուսնություններն ու ցածր ծնելիությունը երկիրը կանգնեցրել են ժողովրդագրական աղետի եզրին:
- Ստեղծել այնպիսի մեխանիզմ, որը կբացառի բնական ռեսուրսների գերշահագործումը, հյուծումը, նվազագույնի կհասցնի շրջակա միջավայրի, այդ թվում՝ մարդու կյանքի և առողջության վրա բացասական ազդեցությունը, կապահովի բնական ռեսուրսների համալիր կառավարումը և դրանից ստացվող եկամուտների բաշխումը հասարակության բոլոր անդամների միջև:
- Բնական ռեսուրսները՝ հողը, ընդերքը, ջուրը, կենդանական ու բուսական աշխարհը, անտառը, բնական լանդշաֆտներն ու մթնոլորտային օդը, համաժողովրդական սեփականություն են: Այս բնական կապիտալը ոչ միայն

ներկա, այլև ապագա սերունդների համար է: Մինչդեռ դրանց անխնա ու չհամակարգված շահագործումը ոչ միայն բավարար չափով չի նպաստում քաղաքացիների բարեկեցության աճին, այլև խնդիրներ է հարուցում ներկայի և ապագայի առումով:

- Ներդնել ջրային ռեսուրսների ավտոմատ կառավարման համակարգեր, ընդլայնել ամբարվոդ ռազմավարական ջրային պաշարները:
- Վարել ակտիվ հայրենադարձման քաղաքականություն, նպաստել, որ հայրենիքից հեռացած մեր համաքաղաքացիները և սփյուռքահայերը վերադառնան իրենց երկիր՝ քանի դեռ նրանց սերունդները չեն ուժացվել ու չեն դադարել հայ լինելուց: Հայրենիքից հեռացածները և տարիներ ի վեր հայկական Սփյուռքում հանգրվանածները այլ երկրների տնտեսական, գիտական, մշակութային, մարզական էլիտայի մաս են: Հայրենադարձության բարենպաստ պայմաններ ստեղծելով՝ այդ ներուժն ու կարողությունը կծառայեն մեր բոլորի հայրենիքին:

ԲԻԶՆԵՍԸ ԵՎ ՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆԸ

Եթե այսօր մեր գործարարներին հարցնես, թե պետական ինչ աջակցության կարիք ունեն, շատերը կպատասխանեն. «Թող չխանգարեն, դա կլինի ամենամեծ օգնությունը»: Նման իրավիճակն այլևս անընդունելի է: Պետությունը պետք է կանգնի գործարարի կողքին, աջակցի նրան, ապահովի մրցակցության արդար պայմաններ և գործարարությամբ զբաղվելու հստակ կանոններ: Պետությունը պետք է պատրաստ լինի մասնավորի հետ համագործակցաբար կիսել բիզնես ռիսկը, առաջնորդել այն բնագավառներում, որտեղ այդ ռիսկն ավելի մեծ է կամ որտեղ շահութաբերությունը ավելի ցածր է, կամ մասնավոր ֆինանսավորումը բացակայում է: Նույնիսկ ամենալիբերալ ու պահպանողական քաղաքական ուժերն ամբողջ աշխարհում աջակցում են իրենց երկրների ձեռնարկություններին: Մինչդեռ մենք մեր ձեռնարկություններին թողել ենք միայնակ համաշխարհային մրցակցության մեջ:

Մենք առաջարկում ենք.

- Ստեղծել արդար պայմաններ ձեռնարկատիրությամբ զբաղվելու համար: Հայաստանը որքան էլ բարձր տեղեր գրավի միջազգային վարկանիշային ցուցակներում, միևնույն է, դա չի նվազեցնում մեր ձեռնարկատերերի դժգոհությունները տնտեսվարման միջավայրից: Փոքր և միջին ձեռնարկությունները, որոնք ոչ միայն եկամուտ և աշխատանք են ապահովում, այլև հնարավորություն են ստեղծում ինքնադրսևորվելու ու

արարելու, հաճախ խոշոր ընկերությունների գոհ են դառնում: Բանկերը, վարկային կազմակերպությունները, տնտեսական առաջընթացն ապահովելու փոխարեն, հաճախ նմանվում են վաշխառուների՝ անիրատեսական և ստրկացնող վարկավորման պայմաններով:

- Առաջնային համարվող, ռազմավարական և սոցիալական նշանակություն ունեցող ձեռնարկությունների հետ, պետություն-մասնավոր հատված գործընկերության շրջանակներում, կիսել բիզնես ռիսկը և ապահովել մատչելի ֆինանսավորում: Պետությունը պետք է վերանայի տնտեսական հարցերում պասիվ դիտորդի իր կարգավիճակը: Անհրաժեշտ է առավել ակտիվորեն աջակցել այդ ձեռնարկություններին, նրանց հետ ստեղծել համատեղ ընկերություններ, տրամադրել վենչուրային ֆինանսավորում, փոխառություններ և այլ արտոնություններ:
- Աջակցել հայրենական արտադրողին: Մեր շատ ձեռնարկություններ չեն դիմանում արտասահմանյան արտադրողների ու ներմուծողների հետ մրցակցությանը՝ վերջիններիս կողմից իրականացվող գնագցման ոչ ազնիվ քաղաքականության պատճառով: Հայ գյուղացին չի կարողանում վաճառել իր արդար քրտինքով աճեցրած բերքը, քանի որ օտար ապրանքով ողողված է մեր երկիրը: Պետությունը պետք է մտածի իր արտադրողի մասին:
- Ուժեղացնել մենաշնորհների և անբարեխիղճ մրցակցության դեմ պայքարը՝ խստացնելով մրցակցության համար պատիժների համակարգը և երաշխավորելով ազատ մուտքը շուկա:
- Թեթևացնել տեսչական բեռը, գիտակցել, որ տեսչական ստուգումները պետք է ուղղված լինեն միայն անբարեխիղճ տնտեսավարողների դեմ և չպետք է մահակ դառնան բարեխիղճ ձեռնարկությունների գլխին:
- Կրթական պետական պատվեր ձևավորելիս առաջնորդվել տնտեսության արդի և հեռանկարային կարիքներով: Բիզնեսը, գիտական ու կրթական համակարգերը պետք է սերտորեն համագործակցեն:
- Վերանայել բնական մենաշնորհների կողմից տրամադրվող ծառայությունների գները: Այժմ կիրառվող գներն իրատեսական ու մատչելի չեն շատ ձեռնարկատերերի համար, փոխարենը՝ բնական մոնոպոլիաներին գերշահույթ են ապահովում:

ՊԵՏԱԿԱՆ ԿԱՌԱՎԱՐՈՒՄ

Պետական կառավարման համակարգն ունի արմատական բարեփոխումների կարիք: Հանրային ծառայությունը (ներառյալ քաղաքացիական ու համայնքային ծառայությունը) պատիվ է, որին պետք է արժանանան միայն բարձր մասնագիտական

ու մարդկային որակների տեր անձիք: Պետական չինովնիկը, ով կոչված է ծառայելու քաղաքացուն, երբեք չպետք է իրավունք ունենա քաղաքացու հետո խոսել վերնից, ամբարտավան տիրոջ կեցվածքով: Յուրաքանչյուր պաշտոնյա պետք է անձնական պատասխանատվություն կրի իր արածի ու չարածի համար և երբեք փորձ չանի իր պաշտոնական դիրքն օգտագործել անձնական շահի նպատակով: Որևէ պարագայում պետք է բացառվի շահերի բախումը: Միայն այս դեպքում հանրային ծառայությունը, որը պետք է արժանապատիվ վարձատրվի, հրապուրիչ կլինի նվիրված ու բանիմաց կադրերի համար:

Մենք առաջարկում ենք.

- Ապահովել պետական մարմինների գործունեության հրապարակայնությունն ու թափանցիկությունը: Պատասխանատվությունը պետք է լինի հասցեական ու անձնավորված: Պետական կառավարման յուրաքանչյուր մարմնի համար պետք է սահմանվեն արդյունավետության գնահատման առանցքային ցուցանիշներ: Յուրաքանչյուր պաշտոնյա պետք է իմանա, թե որոնք են իր իրավունքներն ու պարտականությունները և ինչի համար է պատասխանատվություն կրելու:
- Ներդնել հանրային ծառայողների ու նրանց ընտանիքների արժանավայել կենսամակարդակ երաշխավորող վարձատրության համակարգ: Վարձատրությունը պետք է բավարար լինի, որպեսզի հանրային ծառայողը չփորձի եկամտի այլ աղբյուրներ փնտրել՝ հաճախ չարաշահելով իր պաշտոնական դիրքը: Ընդլայնել հանրային ծառայության սոցիալական փաթեթից օգտվողների շրջանակը՝ ներառելով առողջապահության, մշակույթի, կրթության և գիտության ոլորտի բոլոր աշխատակիցներին:
- Վարել արհեստավարժության և հանրային վստահության չափանիշներին համապատասխանող կադրային քաղաքականություն՝ շարունակաբար ներգրավելով երիտասարդներին պետության կառավարման գործում:
- Գործադրել շահերի բախման հնարավոր դեպքերը բացահայտելու ու կանխելու, անօրինական գործունեության համար անխուսափելիորեն պատասխանատվության ենթարկելու, բիզնեսն ու քաղաքական, վարչական իշխանությունը տարանջատելու ամբողջական համակարգ:
- Ընդլիմության և քաղաքացիական հասարակության ակտիվ մասնակցությամբ ստեղծել կոռուպցիայի դեմ պայքարի անկախ մարմին: Այն պետք է զբաղվի կոռուպցիայի աղաղակող և հանրության ուշադրության կենտրոնում գտնվող դեպքերով, այլ ոչ թե աշխատանքի պատրանք ստեղծի:

ԱՐՑԱԽ, ԱՆՎՏԱՆԳՈՒԹՅՈՒՆ ԵՎ ԱՐՏԱՔԻՆ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

Մենք ձգտում ենք գոյատևել որպես ազգ, կերտել Ազատ, Անկախ ու Միացյալ Հայաստան, ուստի հզոր, մեր անվտանգությունը երաշխավորող պետություն կառուցելուն այլընտրանք չկա: Մեր անկախ պետականության վերակերտումը սկսվեց արցախյան գոյամարտով, նրա գոյությունը պայմանավորված է արցախյան ճակատում մեր հաղթանակով: Հստակ պետք է գիտակցել, որ չկա առանձին Արցախի հարց: Արցախը հայկական հարցի, Հայ Դատի անբաժան մաս է: Այս հարցում մեր դիրքորոշումն անփոփոխ է՝ Արցախը պետք է վերամիավորվի Մայր Հայաստանի հետ: Արցախի անկախությունը մեզ համար մարտավարական նշանակություն ունեցող ժամանակավոր լուծում է:

Մենք ինքներս պետք է ապահովենք մեր երկրի անվտանգությունը՝ քաջ գիտակցելով, որ միայն պատերազմին պատրաստ լինելն է կանխում պատերազմի վտանգը: Այս հարցում միակողմանի զիջումների մասին հայտարարությունները միայն մոտեցնում և ավելի իրական են դարձնում պատերազմի սպառնալիքը:

Հայրենիքի պաշտպանությունը մեր բոլորիս սրբազան պարտականությունն է՝ անկախ մեր քաղաքական հայացքներից, սոցիալական կարգավիճակից, եկամտի մեծությունից: Բանակը պետք է գտնվի բոլորիս հոգածության կենտրոնում: Մենք պետք է դասեր քաղենք ապրիլյան պատերազմից:

Հայաստանը պետք է վարի անկախ արտաքին քաղաքականություն՝ հիմնված բացառապես ազգային շահի և պետության հեռանկարային ռազմավարական զարգացման տեսլականի վրա: Մենք ամերիկամետ, ռուսամետ, եվրոպամետ չենք, մենք հայամետ և հայաստանակենտրոն ենք: Արտաքին քաղաքականության վեկտորն ընտրելիս պետք է առաջնորդվենք բացառապես մեր ազգային շահով: Մեր կազմած դաշինքները պետք է լինեն ոչ թե ընդդեմ որևէ կողմի, այլ բացառապես հանուն մեր նպատակների իրականացման:

Մենք առաջարկում ենք.

- Ամրապնդել Հայաստանի Հանրապետության և Արցախի Հանրապետության ռազմաքաղաքական համագործակցությունը, տնտեսական, ֆինանսական, սոցիալական, մշակութային, կրթական համարկումը:
- Ջանքեր գործադրել Արցախն իր ապագային վերաբերվող բանակցություններում որպես լիիրավ կողմ ներգրավելու համար:

- Ազգ-բանակ հայեցակարգի տրամաբանությամբ զարկ տալ հայրենական գիտական և տեխնոլոգիական մտքի վրա հիմնված ռազմասարկյունաբերական համալիրի ստեղծմանը: Հակառակորդն ունի նավթային դուլարներ, մենք ունենք տաղանդավոր գիտնականներ, գյուտարարներ, ինժեներներ:
- Խրախուսել պրոֆեսիոնալ-կամավոր զինվորական ծառայության շրջանակի ընդլայնումը: Պարտադիր զինվորական ծառայության զորակոչված երիտասարդ զինվորի կողքին միշտ պետք է կանգնած լինի պրոֆեսիոնալ զինվորականը:
- Սպաների ու պայմանագրային զինծառայողների աշխատավարձերը համապատասխանեցնել արժանավայել ապրուստի պահանջներին: Սպան ու զինվորը, ովքեր ամեն օր իրենց կյանքը վտանգի են ենթարկում, չպետք է նյութական նեղություն զգան:
- ՀՀ արտաքին քաղաքականության օրակարգի անքակտելի մաս դարձնել Հայոց ցեղասպանության ճանաչման և փոխհատուցման հարցերը, բացառել Հայոց ցեղասպանության միջազգային ճանաչման գործընթացը թուլացնող որևէ գործողություն: Ձևավորել անհրաժեշտ դիմակայություն ընդդեմ թուրք-ադրբեջանական տանդեմի հակահայկական ծրագրերի: Չեղարկել մեր ազգային շահերին հակասող հայ-թուրքական արձանագրությունները:
- Վրաստանի հետ հարաբերությունները կառուցել բարեկամության ու ազգային շահերի փոխադարձ հարգանքի սկզբունքների վրա: Բարիդրացիական հարաբերություններն իրենց դրական ազդեցությունը կունենան ջավախահայության և ընդհանրապես վիրահայության իրավունքների լիարժեք իրականացման վրա:
- ՀՀ արտաքին քաղաքականության մեջ առաջնորդող սկզբունք համարել այն, որ Հայոց պետականությունը ոչ միայն Հայաստանի քաղաքացիների, այլև համայն հայության ազգային նպատակների իրականացման երաշխավորն է: Ըստ այդմ՝ ամեն ինչ անել սփյուռքահայությանը հայոց պետականության գործընթացում լիարժեք ներգրավելու համար: Գործադրել Հանրապետության և հայության տարբեր հատվածների առջև ծառայած մարտահրավերների հաղթահարման, համազգային ներուժի բացահայտման և օգտագործման ամբողջական ռազմավարություն:

* * *

Սիրելի՛ հայրենակիցներ,

Մենք հավատում ենք, որ նոր սկիզբ ենք դրել: Մենք լավատես ենք:

Հայ Յեղափոխական Դաշնակցությունը կազմակերպված է, ունի կամք և վճռականություն՝ առաջնորդելու մեր ժողովրդի երթը դեպի Ազատ, Արդար և Բարեկեցիկ հասարակություն: Մենք հավատում ենք Արդար երկրի և Ազատ քաղաքացու ստեղծագործ ներուժին: Սա է Հզոր Հայաստան կերտելու, հպարտ քաղաքացի ունենալու գրավականը: Մենք վճռական ենք: Մեզ անհրաժեշտ է Ձեր քվեն ու վստահությունը:

Վստահե՛ք Դաշնակցությանը, ապրիլի 2-ին քվեարկե՛ք Դաշնակցության օգտին, և մենք արդար, զարգացող, ուժեղ Հայաստան կունենանք: